

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - အပြုံးလေး

ဆင်းပါရသူ

(ချင်းချန်)

((Chapter 46 - 60))

စာစဉ် - ၄

အခန်း (၄၆)

"အဲ့ဒါက ပြောဖို့ခက်တယ်၊ လီချင်းဖုန်းကထက်မြက်ပြီး ဇောင်လင်းရှိန်ကတော့ သိုသိပ်ပြီး သီးသန့်ဆန်တယ်၊ ဝမ်ချီမင်က အပေါ်စီးဆန်ပြီး ရဲရင့်တယ်၊ သုံးယောက်လုံးရဲ့ ထူးချွန်မှုတွေက သူမသာကိုယ်မသာရှိနေကြတာ၊ အသန်မာဆုံးသူက ဘယ်သူလဲလို့ မေးမယ်ဆိုရင်ဘယ်သူက ပို စိတ်ရှည်ပြီး ဝှက်ဖဲများများရှိသလဲဆိုတဲ့အပေါ်မူတည်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ အနာဂတ်အကြောင်းပြောတဲ့အချိန်ကျ ဝမ်ချီမင်ကို ပိုမြင်မိတယ်"

"ဝမ်ချီမင်လား" ချူဝေ့ချန်က စဉ်းစားမရဖြစ်သွားဟန် ပေါ်လေသည်။ ဝမ်ချီမင်က အရပ်သားတစ်ယောက်၏ သားဖြစ်ကာ လုံလောက်သည့် အဆက်အသွယ်ဟူ၍ မရှိပေ။

ရုတ်တရက်ပင် ချူဝေ့ချန်သည် ရှောင်ကျန်၏ ဇာစ်မြစ် အား တွေးတောမိသွားသည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှ သော ချီ ပြည်နယ်မှ စစ်နတ်ဘုရားဟု ကျော်ကြားသော လင်ဂူဘုရင်မှာ ငယ်ရွယ်စဉ်က သာမန်အရပ်သားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကြားဖူးပေသည်။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင် အားထုတ်မှုများကို အသုံးပြုကာ ချီပြည်နယ်၏ ထိပ်သီး အင်အားကြီးသော သူဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက် သူက စကားဆိုလာသည်။

"စကားမစပ် ချင်းချန်လည်း တော်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံခြင်းအဆင့်က နည်းနည်း နိမ့်နေသေးတယ်"

ရှောင်ကျန့်က ရုတ်တရက် စကားဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

"ချင်းချန်လား"

ချူဝေ့ချန်မှာ ချင်းချန်အား မေ့လုနီးပါးဖြစ်နေရာမှ လေးထောင့်ကွက်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ယခုအခါ ပြိုင်ပွဲ ဝင်တစ်ဝက်က ထုတ်ပယ် ခံလိုက်ရပြီးဖြစ်ကာ မြင်ကွင်း သည် အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် အခြေအနေသို့ ဝင်ရောက်လာနေသည်။

စက်ဝိုင်း ၈ခု။

အစတွင် အကြီးတန်းတပည့်တစ်ယောက်သည် ချင်းချန်၏ ရှေ့တွင်ရပ်နေ ပြီး တိုက်ပွဲစသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ချင်းချန်နှင့် တိုက်ခိုက်လေသည်။

"ဘုန်း"

"ဘုန်း"

"ဘုန်း"

ထိုလူက အနီရောင် စစ်ဝတ်ရုံကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။သူသည် ရွှေ့လျားမှု တစ်ချက်ပြုလုပ်လိုက် သောအခါ လက်သီးလေပြင်းများက ထက်မြစွာ ဖြစ် ပေါ်လာပြီးလောင်ကျွမ်းနေသော လှိုင်းလုံးကြီးများက နေရာအနှံ့ လှည့်ပတ် လျက်ရှိသည်။လှိုင်းလုံးများက ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်ကြွေးလျက်ရှိသည့် အပြင် လက်သီးပြင်းအားက ပတ်ပတ်လည် ဆယ်မီတာဝန်းကျင်အား လွှမ်းခြုံထားလျက်ရှိရာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ ထိုလူ၏အနားသို့ မကပ်ရဲကြပေ။

အံ့အားသင့်စရာကောင်းလှသည်မှာ ချင်းချန်သည် ၎င်းလောင်ကျွမ်းနေ သော လှိုင်းများ၏ အလယ်တွင် ရပ်လျက်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။သူသည် လက် များကိုရင်ဘတ်ပေါ်၌ ကန့်လန့်ဖြတ်တင်ထားသည်။ ကြီးမားသော

အကာအကွယ်တစ်ခုကဲ့သို့ တစ်ဖက်လူ၏ လောင်မြိုက်နေသော လှိုင်းများ
ကို လွယ်လွယ်ကူကူပင် ခုခံထားနိုင်လေသည်။ အကျိုး သက်ရောက်မှုက
ချင်းချန်အတွက်မူ လုံးဝသက်ရောက်မှုမရှိသကဲ့သို့ပင်။

"ဘာလို့လဲ"

ရှောင်ကျန်နှင့် ချူဝေ့ချန်က အံ့အားသင့်သွားရသည်။

ချင်းချန်၏ ထူးချွန်မှုများက မြေပြင်ပေါ်တွင် သူတို့မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်ထက်
ပို၍ ရှုပ်ထွေးနေခဲ့သည်။

လီပင်းနှင့် ကျိုးနန်သည်လည်း တူညီစွာ အံ့သြသွားလေသည်။

"ကျိုးနန်၊ ဒီကောင် ချင်းချန်ကို ငါ့ကို အရင်ပေး "

လီပင်းသည် ထိုသူထံ သို့ လက်သီးချက်တစ်ချက်ကို ပစ်သွင်းလိုက်ပြီး
စူးစူးဝါးဝါး ရယ်မောလိုက်ကာ ချင်းချန်အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် ပြင်
လိုက်လေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အနီရောင်စစ်ဝတ်ရုံနှင့်လူအား ဆူပူ
ကြိမ်းမောင်းလိုက်ပြီး

"ကောင်လေး၊ဒီကထွက်သွားပြီး ဒီ ချင်းအမှိုက်ကို ငါ့ဆီမှာထားခဲ့"

"ကောင်းပြီလေ၊အဲဒါက မင်းမှာ အရည်အချင်း ရှိမရှိပေါ်မှာမူတည်တယ်"

အနီရောင်ဝတ်ရုံနှင့်ကျောင်းသားက အေးစက်စွာ နှာမူတ်လိုက်ပြီး
သူ၏မျက်လုံးများက နတ်ဆိုးအငွေ့အသက်များပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်။

သူသည် ချင်းချန်ကိုတောင် အရေးမစိုက်တော့ဘဲ လီပင်းဆီသို့ လက်သီး
ချက်ကိုပစ်သွင်းလိုက်ကာ

"လောင်ကျွမ်းမြွေပေါက်ကွဲခြင်း"

"ဘုန်း"

ရဲရဲတောက်နေသော အနီရောင်လက်သီးလှိုင်းတစ်ခုကကောင်းကင်ထက်
သို့ ပြေးသွားသည်။လောင်ကျွမ်းနေသော မြွေတစ်ကောင်အလား သဏ္ဌာန်

ရှိကာ ၎င်း၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ပါးစပ်ကို ဖွင့်ဟလျက် လီပင်း အား ကိုက်ခဲလေသည်။

"ဘာလုပ်ရမလဲ ငါမသိဘူး"

လီပင်းက အော်ဟစ်လိုက်ပြီး အပြာနုရောင်အဟုန် နှင့်အစစ်အမှန်ဝိညာဉ် က ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပေါ်ထွက်လာကြသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ထက်မှ သိုင်းဝတ်ရုံသည် ချက်ချင်းလက်ငင်း မြင့်တက်သွားပြီး လီပင်း၏ လက်သီး ချက်ကလောင်ကျွမ်းနေသောမြွေ၏ အလယ်ဗဟိုသို့ ကျရောက်သွားသည်။ အုန်းခနဲ အသံတစ်ခုအား ကြားလိုက်ရပြီး အပြာနုရောင်လက်သီးပြင်းအား က လောင်ကျွမ်းနေသော မြွေ၏ ဦးခေါင်အား ချက်ချင်း ထိုးနှက်ပစ်လိုက် ချေသည်။ ထိုမျှမက ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော လက်သီးချက်သည် အရာအားလုံးအား သုတ်သင် ပစ်လိုက်ပြီးနောက်ဆုံး၌ ထိုအနီရောင် စစ်ဝတ်ရုံနှင့်ကျောင်းသား၏ ရင်အုပ်ဆီသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

"ဪတ် "

ရင်အုပ် မှ နံရိုးများက ကျိုးကြေသွားခဲ့သည်။ ကျောင်းသားသည် ပါးစပ်ကိုဖွင့်ဟလိုက်ကာ သွေးများကို ပါးစပ်နှင့်အပြည့် အန်ချလိုက်လေ၏။

ကျောင်းသား၏ အကြည့်များက ကြောက်ရွံ့ မှုကြောင့် နောက်သို့ ဆုတ်ခွာသွားကာ စက်ဝိုင်းအပြင်ဘက်၌ လေးပင်စွာ လဲကျသွားသည်။

လီပင်းသည် ချင်းချန်၏ ရှေ့တွင် ရပ်ကာ ရက်စက်စွာ ပြုံးလိုက်ပြီး

"ကောင်လေး၊ ခုနီးထောက်ပြီး ငါ့ကိုအသနားခံရင် မင်းသေဖို့ နည်းနည်း သက်သာတဲ့နည်းလမ်းကို သုံးပေးနိုင်တယ်နော်၊ မဟုတ်ရင်တော့ သေခြင်း ထက် ဆိုးတဲ့ဘဝက ဘာလဲမင်းသိသွားစေရမယ်"

အပြာနုရောင် စစ်မှန်သော ချီစွမ်းအင်များက ရစ်ဝဲလျက်ရှိသည်။ ထက်မြဲသော ချီသည် ပတ်ဝန်းကျင်လေထုအား အသွားထက်ထက် ဓားတစ်လက်

အတိုင်း ဖြတ်တောက်လျက် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်မှု များကို ထုတ်လွှတ်စေသည်။

လီပင်းက ချင်းချန်အား မောက်မာစွာဖြင့် ရင်အုပ်ကို မှီမောက်လျက် ခပ်ခွာ ခွာမှ ကြည့်နေသည်။

ချင်းချန်သည် မထီမဲ့မြင်ပြုလိုက်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သူကမျှ သူ့အား ထို ကဲ့သို့ မပြောဆိုရဲခဲ့ပေ။ ယခင်ဘဝတွင် သူ့အား လှောင်ပြောင်ခဲ့သူမှန်သမျှ မှာလည်း သေခြင်းတရားဖြင့်သာ အဆုံးသတ်ကြလေသည်။

ထောင်လွှားသော လီပင်းကို ရင်ဆိုင်ကာ ချင်းချန်က စကားတစ်ခွန်းကိုသာ ဆိုလိုက်သည်။

"သွားတော့"

"ကောင်လေး မင်းက သေချင်နေတာလား"

လီပင်းသည် ဒေါသတကြီးဖြစ်လာကာ သူ၏ စစ်မှန်သောချီက ကြမ်းကြုတ် စွာ ထွက်ပေါ်လာသည် ။ သူ၏ခွန်အားသည် နှိုင်းယှဉ် နိုင်စွမ်းကင်းမဲ့ပြီး ဘေးမှ လူများကို အာရုံစိုက်စေသည်။

"မင်းလို ခွေးတစ်ကောင်ကို ငါ ကောင်းမွန်တဲ့ဘဝတစ်ခုပေးမယ်"

လီပင်းကို ရင်ဆိုင်နေသော ချင်းချန်မှာ အမူအရာ ကင်းမဲ့လျက် ညာဘက် လက်ကို နောက်သို့ ပို့ထားသည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက် ရှေ့သို့ ထုတ်လိုက် ပြီး ရင်အုပ်ပေါ်၌ ကန့်လန့်ဖြတ် တင်လိုက်လေ၏။ ကျောက်တုံးတစ်တုံးတဲ သို့ တည်ငြိမ်လျက်။

"သေဖို့ ပြင်ထား"

လီပင်းသည် အလွန်ဒေါသထွက်နေခဲ့ပြီး ခန္ဓာ ကိုယ်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ် လျက် အော်ဟစ်လိုက်သည်။ သူ၏ စစ်မှန်သော ချီက လူသားအဆင့် အထွတ်အထိပ်တွင်ရှိနေပြီး အစွန်းသို့ရောက်ရှိနေသည်။ ရှည်လျားသော

အော်ဟစ်သံသည် ကောင်းကင်ကို ဖြတ်လျက် ကမ္ဘာမြေနှင့် ကောင်းကင်ဘုံ ကို တုန်ခါစေသည်။

အပြာနုရောင်ချိုများက ထုထည်တစ်ခုအဖြစ်ပြောင်းလဲသွားပြီး အစိမ်း ရောင် လင်းယုန်ငှက်အားဖန်တီးလိုက်၏။လင်းယုန်သည် ကိုးခါတိုင်တိုင် ဟစ်ကြွေးဟိန်းဟောက်ပြီး ကောင်းကင်သို့ခုန်တတ်ကာ ချင်းချန်ထံသို့ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြေးဝင်လာသည်။

"ကိုးဆင့်ပျံသန်းလင်းယုန်"

ပြင်းထန်သော အင်အားက ဟင်းလင်းပြင် ကိုဖြတ်သန်းလျက် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော ညည်းတွားသံတစ်ခုကိုပြုလုပ်လိုက်သည်။ စူးရှမှုက နား များကို ကိုက်ခဲလာစေပြီး ချွန်မြသော အင်အားက လွှမ်းမိုးမှုရှိ၏။ ၎င်းမှာ ဧရိယာတစ်ခုလုံးအား နှစ်ပိုင်းဖြတ်တောက်ပစ်တော့မည့်အလား စွမ်းအင် ကြီးမားလေသည်။

ဆယ်မီတာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသောလူများမှာ လီပင်းနှင့် ချင်းချန်၏ တိုက်ပွဲမှ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် နောက်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။

ယင်းကဲ့သို့ လွှမ်းမိုးမှုအပြည့်ဖြင့်လက်ဖဝါးခွန်အားသည် လူတိုင်း၏ မျက်နှာအား ပြောင်းလဲသွားစေသည်။လီပင်းသည် ကျွမ်းကျင်အတန်း၏ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဆိုသလိုပင် သူ၏ခွန်အားမှာ ပြင်းထန်လှသည်။

ချင်းချန်သာလျှင် အမူအရာမပျက်ရှိနေခဲ့ပြီး အဖြစ်အပျက် တစ်ခုလုံးက သူ့ အား မျက်တောင်တစ်ချက်ပင် မခတ်စေခဲ့။ ပြိုင်ဘက်၏ လက်ဖဝါးက သူ၏ ရင်အုပ်အားရိုက်မိတော့မည့်အချိန်တွင် ချင်းချန်သည် ဖူဟူကျွမ်း၏ အခြေခံလက်ငှေ့အား ထုတ်သုံးလိုက်လေသည်။

"ဝေါင်း"

ကျားတစ်ကောင်၏ ဟိန်းဟောက်သံက အနည်းငယ်ပဲ့တင်ထပ်သွားပြီး လူအများမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ချင်းချန်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ ဖူဟူကျွမ်း၏ အခြေခံလက်ဝှေ့နည်းလမ်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ ကိုယ်ခံပညာ ကျောင်းသားလေ့ကျင့်ရသောအရာလည်း ဖြစ်လေသည်။

"ဘုရားရေ၊ သူက တကယ်ပဲသေချင်နေတာလား"

ထိတ်လန့်မှုက မပြီးဆုံးသေးခင်မှာပင် လူအများသည် နောက်ထပ် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို မြင်တွေ့လိုက်ကြသည်။ လီပင်း၏ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ချင်းချန်၏ ညာလက်သီးက ထိတွေ့သွားခဲ့ပြီး ခဏမျှကြာသော် မီးပွင့်များ အဖြစ် ပေါက်ကွဲသွားပြီး ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှုကြီးအား ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ကျားက မှော်ဆန်ပြီး ကျားဘုရင်သည် တောင် ပေါ်မှဆင်းလာသည့်အလားအစိမ်းရောင်လင်းယုန်အား ချက်ချင်းဝါးမြို့လေ သည်။ လင်းယုန်ငှက်သည် ခါးသီးစွာ အော်ငြီးလျက် ကိုက်ခဲခဲနေရကာ မျက်ရည်များက အပိုင်းပိုင်းစီးကျလျက်ရှိသည်။

လီပင်းသည် ဤနေရာသို့ မည်ကဲ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သနည်း။ သူသည်မည်ကဲ့သို့ နောက်ပြန်လှည့်နိုင်ပါမည်နည်း။

သူ၏ အင်္ကျီလက်များက စုတ်ပြုလျက် လက်မောင်းများက ကျိုးကြေ နေသည်။ သွေးပွက်များက ရေတံခွန်တစ်ခုအလား လက်မောင်း၏နေရာ အနှံ့မှ ဖြာထွက်စီးကျလျက်ရှိလေသည်။

လီပင်းသည် သွေးတစ်လုပ် ဝေ့ခနဲ အန်ထုတ်လိုက်ရ၏။ သူသည် ရှုပ်ထွေး နေပြီး ထိတ်လန့်နေခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတာ နားမလည်ပေ။

"ဒီလိုမျိုး ကျင့်ကြံခြင်းက ငါ့ကိုသေခြင်းတရားထက်ဆိုးအောင်ခံစားရစေ

မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား"

အေးစက်သောအပြုံးနှင့် ချင်းချန်က မျက်လုံးကမှေးထားသည်။သူသည် အခြားပြိုင်ဘက်အား သွားခွင့်ပေးရန်ဆန္ဒမရှိပါချေ။

ထို့ကြောင့် မြေကြီးပေါ်တွင်ရပ်လိုက်သည်။သူသည်ခန္ဓာကိုယ်က ဝိညာဉ် တစ်ကောင်အလား နောက်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာနေသည့် လီပင်းအား ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။

"မင်း"

လီပင်းပင်းသည် ကြောက်ရွံ့လျက် ချင်းချန်အား ပြန်လည်တိုက်ခိုက် သော်လည်း အရာမထင်ပါချေ။သူသည် ချင်းချန်၏ ညာဘက်ခြေထောက်မှ လျှပ်စီးကြောင်းများကိုကြည့်နေရုံသာ တတ်နိုင်ခဲ့ပြီးရေအိုင်ထဲမှ နဂါးတစ် ကောင် ထွက်ပေါ်လာသည့်အလား သူ၏ ရင်ဘတ်အား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန်ခံလိုက်ရသည်။

"ဘုန်း"

"ဝိုး"

နှုတ်ခမ်းများက စုတ်ပြ သွားလျက် ကျိုးအက်သွားသော အရိုးများနှင့်အတူ လီပင်းသည် အမှိုက်တစ်ခုအလား စက်ဝိုင်း အပြင်ဘက်သို့ အပစ်ခံလိုက်ရ လေသည်။

ထို့နောက် နံရံအားပစ်ဆောင့်ကာ မြေပြင်ထက်သို့ ဆယ်မီတာခန့် လွင့်စင် လျက်ကျသွားသည်။လီပင်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ သွေးများ ဖုန်များနှင့် ပေကျံ လျက် သေသလား ရှင်သလား ပင်မသိတော့ပေ။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။

သေခြင်း၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှု။

မြင်ကွင်း တစ်ခုလုံးက တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ချင်းချန်သည် လူတိုင်းအား

ထိတ်လန့်သွားစေခဲ့သည်။ လူတိုင်း၏ ပါးစပ်များက ပွင့်ဟကာ မျက်လုံးများက ပြူးကျယ်လျက်ရှိသည်။
